

Bella, Kaarlön hevonen Kuva: Ylikipparin arkistosta

KUOHIOJÖEN SANOMAT 1.2026

KUOHIOJEN SANOMAT

Puolueista, rahasta ja ilmoituksista riippumaton aikalaisen ilmainen uutislehti.
Päätoimittaja: Arnold Kirveskoski, kylätoimittaja Yrjö Järventausta,
lintutoimittaja Edvard Kuiri, kalatoimittaja E. Kiviriippa ja kulttuuritoimittaja
Rafael Martikainen.

Logo; Kylän nimikkolintu, kuva Tapani Lindstedt. Toimituksen osoite: Posentie
2, 4980 Kuohijoki, raimo.maurola@elisanet.fi P. 040 8228192. viidestoista
vuosikerta n:o 1/ 4.1.2026

Google: kuohijoki>tarinoita ja tapahtumia>kuohijoen sanomat

PÄÄKIRJOITUS

Kylälehdet

Olen usein pohtinut sitä, onko tällaisella kylälehdellä asemaa ja merkitystä valtamedian kyljessä? Onko tämä edes lehti, kuten sen nimi antaa ymmärtää, vai onko tämä vain eräänlainen lentolehtinen? Oli miten oli, viidestoista vuosi on alkanut tämän numeron myötä. Tiedossani ei ole tutkittua tietoa siitä, että kuinka monta kylälehteä Suomessa ilmestyy. Valistunut arvaukseni on, että useita kymmeniä, ellei satoja. Uskallan väittää, että kylälehtien asema ei ole pelkästään tiedotuskanava, vaan niillä on tärkeä rooli kylän, yhteishengen vaalijana ja paikallisen elämäntavan arkistona asioissa, joihin valta- ja paikallismedia ei yllä. Kylälehdet ovat ajassa mukana.

Rauhan päivä 29.12.2025 ja odotukset rauhanneuvotteluista olivat korkealla; tapaamiset tuottavia, myönteisiä, edistyneitä, tuloksia, antoisia, tuottoisia, hyviä puheluja jne. – mutta tuloksena taas tuhtaa, ja iso kolmiodraama ikävä kyllä vain jatkuu.

Järvet ovat jäätyneet ja lumi peittää kylän pellot. Kylällä on hiljaista, vain muutama auto ajaa kylän läpi. Saarikon miehet ja eräs metsuri ovat aamun ensimmäiset tien päällä matkalla työkohteisiin, kunnes illan suussa palaavat takaisin. Päivän mittaan muutama henkilöauto ohittaa sillan, punainen Mitsubishi ja valkoinen Volvo, sekä tukkirekka täyden kuorman kera Sappeen suuntaan. Siinäpä se päivän liikenne sitten suurin piirtein onkin.

Tervehtien *Arnold Kirveskoski* päätoimittaja

Kylätoimittaja *Urjo Järventausta*

Metsästyksestä

31.12.2025

Uuden vuoden vastaanottajaiset Pirjon ja Keijon kodissa olivat jo neljännet. Ensimmäiset vietettiin tupaantuliaisten merkeissä v. -22. Pirjosta ja Keijosta tuli silloin vuoden 2023 alussa Kuohijoen vaki-asukkaita. Kuvasta voi päätellä, että vuosi on vaihtumassa iloisissa merkeissä. Kuvan käsittely on huippuluokkaa.

Jaana Jokinen

Metsästys on ollut ihmisten ikiaikainen harrastus, ja aikoinaan myös elinehto. Ajan myötä metsästys ja metsästysvälineet ovat kehittyneet – niin myös metsästystavat. Vanhimpia metsästysvälineitä- ja tapoja olivat muun muassa jousi ja nuoli, keihäs, linko, bumerangi, ja ansa. Bumerangi lienee vanhimmasta päästä. Sen kehittivät Australian alkuasukkaat aboriginaalit. Bumerangi on monelle nykyäänkin nimeltä ja ulkonäöltä tuttu esine. Bumerangin tunnistaa helposti, sillä se on puinen ja keskeltä mutkalle kääntyvä levy, joka muistuttaa muodoltaan hieman henkaria. Nykyisin Australiassa harrastetaan bumeranginheittoa, tosin urheilulajina – eikä aseena.

Aseet toivat ihmisille mahdollisuuden saada ravinnoksi lihaa jo noin 2,5 miljoonaa vuotta sitten. Metsästysaseet ja työkalut kehittyivät. Ihmiset alkoivat saada lihaa entistä helpoimmin saalistettavista eläimistä aseiden avulla. Evoluutiobiologit ovat todenneet, että lihaproteiini oli tuhansien vuosien saatossa ratkaiseva tekijä ihmisen aivojen kehitykselle, vaikka toisenlaisiakin tieteeseen perustuvia mielipiteitä on esitetty. Nykyisin ihminen on siinä kehityksen vaiheessa, että hän tulee kyllä toimeen ilman lihaa. Ikävä puoli tuossa kehityksessä on se, että ihmiset oppivat käyttämään aseita myös toisiaan vastaan, varsinkin sen jälkeen, kun Kiinassa Tang-dynastian aikana 800-luvulla keksittiin ruuti. Meni vielä satakunta vuotta, kunnes sitä alettiin käyttää myös aseissa. Ensimmäiset metalliset tykit keksittiin 1200-luvulla todennäköisesti Kiinassa. Jo ennen vuosituhaten loppua ruuti oli arabikauppiaiden myötä levinnyt myös Eurooppaan. Teollisen vallankumouksen myötä 1700-1800 lukujen vaiheella alkoi myös metsästysaseiden kehitys. Sen seurauksena metsästykseseen käytettävät aseet kehittyivät entistä tehokkaammaksi.

Suomessa tässä kehityksessä oli mukana muun muassa, Tikkakosken Rauta- ja Puuteollisuus Oy, joka aloitti 1910 toimintansa. Toiminta laajeni 1929 myös asetutantoon. Sitten tehdas tuli tunnetuksi

maailman kuuluusta Suomi konepistoolista, jota Antero Rokka mainosti Linnan Tuntemattomassa sotilaassa. Sotien jälkeen tehdas valmisti muun muassa ompelukoneita ja tunnettuja Tikka haulikoita- ja kivääreitä. Myöhemmin koko asetuotanto siirtyi Sako Oy:lle

Aseiden kehitys mahdollisti suurriistan metsästyksen. Vähäisen sääntelyn johdosta monet suuret eläimet metsästettiin lähes sukupuuton partaalle, ei lihan vuoksi, vaan mm. sarvien ja syöksyhampaiden saamiseksi epämääräisiin tarkoituksiin. Uhanalaisten eläinten salametsästyksestä on sittemmin kehittynyt maailmanlaajuinen ongelma, joka on usein osa laajaa laitonta eläinkauppaa ja miljoonabisnestä, jossa eläinten osia, kuten norsunluuta, sarvikuonon sarvia, tiikerin luita myydään Aasian ja Kiinan markkinoilla, mikä uhkaa näitä lajeja.

Varhaisempina aikoina Suomessa oli paljon karhuja. Ne verottivat viljelijöiden lehmiiä ja lampaita. Tuolloin 1700-1800 lukujen vaihteessa Virroilla asuneen karhunkaatajana tunnetun Matti Kitusen kerrotaan tappaneen Pirkanmaalla ja Pohjanmaalla lähes 200 karhua. Metsästäjien käytössä oli jo suustaladattavat kiväärit, joten oli osuttava heti ensikerralla, sillä uudelleen lataamiseen ei tietenkään ollut aikaa. Kitusen muistoa on vaalittu Virroilla muun muassa muistomerkillä. Hänestä on maininta Topeliuksen Maamme-kirjassa. Niin ikään hänestä on kirjoitettu ainakin kaksi kirjaa. Kitusen käyttämä ase on nykyisin Riihimäen metsästysmuseossa.

Sääntelyn kehittyessä tiukemmaksi kuvaan astuivat salametsästäjät. Salametsästys on monissa maissa edelleen niin suurta bisnestä, että uhanalaisia eläimiä suojelevat ja vartioivat aseistetut vartijat! Salametsästystä tapahtuu ajoittain myös Suomessa. Kohteena ovat sudet, ahmat ja osittain myös karhut, mutta mitään miljoonabisnestä se ei ole, ja syytkin ovat erilaisia, muun muassa pelko lasten, kotieläinten ja metsästettävän riistan puolesta. Hallitus on jättänyt eduskunnalle esityksen metsästyslain muutoksiksi eduskuntaan. Muutoksilla mahdollistetaan suden kannanhoidollinen metsästys alustavalla 65 suden kiintiömetsästyksenä. Suden ympärivuotinen rauhoitus poistuu. Rauhoitus- ja metsästysajasta säädetäisiin jatkossa asetuksella. Eduskunta hyväksyi kiistellyn ns. susilain lakiehdotuksen, joka tulee voimaan vuoden 2026 alusta.

Suomessa metsästys on määritelty luonnonvaraisten eläinten pyydystämistä ja tappamista ravinnon, turkisten, trofeiden tai riistan kannan säätelemisen vuoksi. Se on Suomessa lailla säänneltyä toimintaa, ja siinä määritellään metsästysajat, sallitut pyyntimenetelmät ja eläinlajit. Metsästyksen voimassa oleva metsästyskortti, maanomistajan lupa ja eräissä tapauksissa myös metsästäjäntutkinto, hirvikoe.

Nykyaikaisen metsästyksen fokus on kestävä riistanhoito. Tämä tarkoittaa sitä, että riistaa pyydetään vain sen verran, ettei kanta vaarannu, ja metsästäjät ja metsästyssurat osallistuvat aktiivisesti riistan elinympäristöjen parantamiseen. Säännellyllä metsästyksellä voidaan tehokkaasti vaikuttaa liian suuriin eläinkantoihin, kuten hirvien valkohäntäpeurojen ja kauriiden määriin. Metsästäjillä on myös eettinen vastuu siitä, että eläimille ei tuoteta tarpeetonta kärsimystä. Siksi laissa on määritelty sallitut pyyntivälineet ja tavat, joita ovat muun muassa haulikot, kiväärit ja pienoiskiväärit. Lisäksi sallittuja ovat jouset, ansat ja loukut. Metsästystapoja ovat muun muassa passimetsästys ja ajometsästys hirven metsästyksessä sekä koiran käyttäminen pienriistan metsästyksessä. Suomen ajokoiraa on ehkä yleisin metsästyksessä täällä käytettävä koiraa.

Kylällä on kaksi ajokoiraa Tukki ja Linta. Ne omistaa Pekka Kolehmainen, joka tunnetaan innokkaana metsästäjänä ja ajokoirien kasvattajana.

Kuva: Pekka Kolehmainen

Tukki ja Linta

Hirvikoiria kylällä on useampia. Kuohijoen Eräpojat on kylällä aktiivisesti toimiva yhdistys. Yhdistykseen kuuluu noin 50 jäsentä. Vuosittain maassa tapahtuu useita hirvikolareita. Kiteellä sattui 21.12.2025 moottorikelkan ja hirven yhteentörmäys, sen seurauksena hirvi potkaisi kelkkailijaa ja pakeni sitten kolaripaikalta. Kylällä on toistaiseksi välttytty hirvikolareilta.

Metsästys on monitahoinen aihe, joka herättää myös tunteita puolesta ja vastaan. Siksi on tärkeää lähestyä sitä faktojen ja voimassa olevan lainsäädännön pohjalta. Metsästyksessä, kuten kaikenlaisessa inhimillisessä toiminnassa sattuu vahinkoja, joissa on jopa kuollut ihmisiä, mutta metsästyksessä ne ovat enempi tai vähempi onnettomuuksia ns. vahingonlaukauksia. Kylällä ei tiedetä vahinkoja tapahtuneen. Riistaeläinten joulurauhasta ei ole säädetty pykälää, mutta monessa metsästyssseurassa metsän eläimille julistetaan joulurauha. Metsästyssseurat julistavat yleensä riistalle joulurauhan, jouluaattona klo 12 ja se kestää joulupäivän yli. TV 1 eräohjelmat ovat osaltaan oikaisseet metsästyksen usein liitettyjä negatiivisia arvioita. Niinpä niistä on tullut suosittuja perheohjelmia, johon myös nuoret ja naiset ovat päässeet mukaan.

Foto: Pekka Kolehmainen

Ahtojäitä joessa 28.12.2025

Muistoja Kuohijoelta

Tässä muistelmia Kuohijoen elämästä, 50-luvulta ja ehkä vähän muustakin, niin kuin muistan. Silloin kylässä oli noin 50 perhettä ja lapsia runsaasti. Maatiloilla oli piikoja ja renkejä, sekä tietysti lehmiä ja hevosia runsaasti. Jokainen perhe sai elantonsa kylässä, tavalla tai toisella. Kukaan ei käynyt kauempana työssä. Naiset olivat kotona, hoitivat lapset ja ruokahuollon. Miehet kävivät metsätoissa silloin kun niitä oli, kesäisin oli tarjolla erilaisia rakennus töitä. Kylässä oli runsaasti ruokittavia suita, siksi kylässä oli parhaimmillaan neljä kauppaa.

Muistojani kylästä 50-luvulta ja ehkä vähän muultakin ajalta. Silloin kylässä oli noin 50-perhettä ja lapsia sen mukaan, runsaasti. Maataloissa oli piikoja, renkejä, lehmiä ja hevosia runsaasti. Kun oli asukkaita runsaasti, niin oli parhaimmillaan neljä kauppaa, posti ja postipankkikin. Mistä rahat elämiseen? Useimmat miehet kävivät metsätoissa silloin kun niitä oli. Kesäisin oli aina tarjolla erilaisia rakennus töitä. Naiset olivat kotona hoitamassa kotia ja lapsia. Ruokahuoltokin vei aikansa. Henkilö autoja oli 3-4 maatalossa. Linja-autovuoroja oli aika hyvin, parhaimpaan aikaan pääsi Tampereelle ja Lahteen kaksi kertaa päivässä ja Hämeenlinnaan kahdesti. Joka talossa oli jonkin kokoinen puutarha, jossa kasvatettiin erilaisia kasveja ruokapöytään. Moneen perheeseen hankittin keväällä porsas joka syksyllä teurastettiin ja suolattiin tiinuun kellariin.

Veljeni kanssa tehtiin sian virtsarakosta potkupallo, joka toimi muutaman päivän, kunnes se kuivi joustamattomaksi. Pinnasin aina koulusta teurastuspäivänä, se oli niin tärkeä päivä minulle. Kuinka talot koneellistuivat? Ensimmäiset traktorit tulivat Tervaniemeen ja Riihimäkeen, ne piti käynnistää veivillä, ne olivat Forson Major merkkisiä. Passilaan tuli myöhemmin Ferkusson jossa oli jo sähkö käynnistys. Kohta uli jo leikkuupuimuritkin. Postista vielä, Kuohijoen osoite oli aikoinaan Puutikkala Kuohijoki. Silloin Salmisen Kalle haki sen sieltä vuoden ajasta riippuen pyörällä tai potkukelkalla. Myöhemmin osoite muuttui Hämeenlinna Kuohijoki, ja silloin postin kylälle toi klo 1400 paikkeilla Hämeenlinna - Kyyjärvi T. Tuomen linjavuoro. Muistan asiat näin joku voi muistaa paremmin. Mauri Nurminen

Syksyisiä Näkymiä kylältä

Luontokuvaus on hyödyllistä, opettavaista ja parhaimmillaan taidetta. Älypuhelimet ovat tuoneet taiteen harrastamisen kaikkien ulottuville, se kun on toisin kuin kamera, yleensä aina mukana. Etsi, havainnoi ja tarkastele kohteita eri näkökulmista. Kohteita löytyy kaikkialta, sieltäkin missä ei näyttäisi olevan mitään kuvattavaa. Se pitää vain hoksata. Kuvattavaa kohdetta ei voi juurikaan asettaa, mutta kameran sijoittelua kannattaa suunnitella. Hyvä kuva ei ole pelkkä kuva, se on myös tarina siitä mitä se esittää. ”Älä tallaa nurmikoita, älä puita vahingoita...”. Älä häiritse pesiviä lintuja tai muita eläimiä. Älä riko luonnon rauhaa, älä järkees jätä jälkiä rumia! Alla toimitukseen lähetetty kehittynyt luontokuva.

Riitettä rannoilla Kuva: Juha Sormunen

Jäätyvät vedet

Jäätyvä vesi kuin peili järven päällä,
se taivaan kuvaa kirkkaana toistaa,
ja jäistä siltaa järven yli rakentaa.
Talven pakkaset jään vahvistaa,
altansa kaiken valon se peittää.
Kun kevät koittaa ja railot repeää,
se valon ja lämmön taas veteen tuo.
Pian vapaa on järvi jäällä kahlittu.

Juho Kusti Paasikiven juuret Kuohijoella

Paasikiven sukututkijoiden mukaan Juho Kusti Paasikiven sukujuuret kytkeytyvät vahvasti Luopioisten vanhaan talonpoikaissukuun. Tutkijoiden mukaan Paasikiven isän puoleinen suku on liitetty pääasiassa Luopioisten kyliin, joista mainitaan muun muassa **Kuohijoki**, Niemikunnan Rihkaan ja Haltian Hakala. Monia sukupolvia taakse päin juuret johtavat Luopioisten Isoperen taloon.

Juho Kusti Paasikivi syntyi 27.11.1870 sattumoisin Hämeenkoskella, kun hänen Tampereella asuvat hänen vanhempansa, Johan August Helsten ja hänen vaimonsa Karoliina Vilhelmiina, olivat lähteneet hevosreellä matkaten joulumarkkinoille Lahteen. Kesken matkan Hämeenkoskella tuli aika Juho Kustin syntymälle. Kylä jäi taakse ja matka jatkui eteenpäin Viipurin tietä, kun Karolinnan synnytyspoltot yltyivät.

Onneksi Kulma-Seppälään talo oli lähellä Huljalan kylässä Ylisen Viipurin-tien ja Kärkölän-tien haarassa. Karolina siirtyi saunaan, jossa myös oli aina lämpöä, koska siellä kypsytettiin maltaita ja sulatettiin valjaita. Karolina synnytti avustettuna lähes viisikiloisen poikalapsen, josta sittemmin tuli Suomen Tasavallan seitsemäs presidentti vuosiksi 1946–1956. *Julkisista lähteistä.

Kostianviran taistelu 6.10.1713

Tsaarin armeija vastaan karoliinit, tähystivät toisiaan
– kun sankka sumu peitti virtaa Kostian.

Sitten kun haihtui sumu aamun, koitti yhteenotto,
tykkituli yli virran miestä kaataa – haavoittaa.

Amiraali **Fjodor Apraksin** käskyn antoi, alkoi
hyökkäys veneillä ja lautoilla yli joen, nousi maihin
venäläinen sotajoukko moni tuhatpäinen.

Se vastaansa sai miekkamiehet karoliiniarmeijan.

Kenraali Garl Cutav Armfelt törmällä virran, näkee
hän kuinka kaatuneitten kalmot sen rannat täyttää
ja veri virtona joen uoman värjää.

Ne tuonen viestiä rannalle toivat, silti vielä virtaa se
Kostiavirta, joka juonut on karoliinien sankariverta.

Murtui linja – taittui miekat, perääntyä täytyi,
kun apuun tulleet ei joukot, von Fersenin lupaamat.

Elää taistelusta tarina, sen muisto siirtynyt on,
sukupolvelta toiselle – eikä unohdu se koskaan.

Kun tuuli yli virran käy, ja virran aalto rantaan lyö,
voit kuulla kuiskeita tästä aikansa taistelusta.

Virta sen urhojen muistoa kauaksi kantaa –
ja meitä muistuttaa, kuinka kallis on hinta vapauden.

Monta kertaa jälkeen sen, vapautemme koetuksella ollut on.

Taistelun tappioista tiedetään, että karoliiniarmeija menetti kaatuneina ja haavoittuneena yhteensä yli 800 miestä ja kaikki yhdeksän tykkiään. Upseereita kaatui 11 joukossa oli muun muassa eversti von Krusenstierna Mälkilässä, tykistön kapteeni Berg ja kapteeni Freudfeldt. Ratsuväki selvisi vähin tappioin. Karoliinit kuuluivat silloiseen Hämeen jalkaväkirykmenttiin. Kun miehistöluetteloa ei ole saatavissa, ei tiedetä, olisiko siihen kuulunut kenties Kuohijoen miehiä.

Venäläisistä upseereista kaatui eversti Klingenberg, everstiluutnantti Becker sekä neljä muuta.

Hevosasiaa kylältä

Hevoset ovat olleet jo hyvin pitkään harvinainen näky kylällä, mutta vielä 1960-luvulla hevonen oli jokseenkin tuttu näky kylän raitilla ja pelloilla, kuten myös metsissä tukin ajossa. Olen pyytänyt joiltakin kyläläisiltä tarinoita ja kuvia hevosajoilta. Pyyntöni innoittamana Anne Y tarttui heti aiheeseen ja kirjoitti oheisen tarinan Ylikipparin talon hevosista ja niihin liittyvästä tarinasta. Ei kylä kuitenkaan ole ollut aivan tyhjä hevosista. Silloin tällöin on kylällä nähty ratsastaja, kun Kukka Hyötyläinen on ratsastellut Mikan kaupalle käydessään munkilla ja kahvilla! Niin, ja onhan syrjäkylällä ainakin yksi ravimies! Raveista puheen ollen vanhemmat lukijani muistanevat raveista ainakin ravikuningatar tamma Suhinan, joka 50-luvulla paistatteli otsikoissa.

Kuva vuodelta 2017

Tästä alkaa Annen tarina. toivottavasti saan seuraavaan lehteen lisää kuvia ja tarinoita.

ti 27.1.2026 klo 0.14 Anne Ylikippari (ylikipparianne@gmail.com) kirjoitti:

Talossa on varmasti tilan alkuajoista asti ollut hevonen tai useampi tekemässä raskaimmat tilan työt pelloilla ja metsässä. Vappu oli ensimmäinen hevonen, jonka Ylikipparin lapsista Asta ja Asko muistavat. Seuraava oli Bella ja myöhemmin sen varsa Helga. Enimmillään talossa oli kolme hevosta yhtä aikaa.

Bella sai myös Aatu-varsan, mutta sen Kaarlo myi varsana taloon, jossa tiesi hevosia pidettävän hyvin. Asta muistelee, että varsinkin lapset jäivät kaipaamaan suloista Aatua kovasti. Kaarlolle oli erittäin tärkeää rakkaitten hevosten hyvinvointi. Hän muisti aina antaa raskaan työpäivän päätteeksi taskustaan hevosille kuivan leivänkannikan, mikä oli niille erityistä herkkua.

Sodan aikana talossa olisi ollut kaksi hevosta, muistelee talon tyttäristä Mirja. Tila oli velvollinen luovuttamaan toisen hevosen sotaan ja toinen sai jäädä talon töihin.

Sisarukset Asta ja Asko muistelevat eniten Helgan edesottamuksia. Helga oli erittäin viisas: se osasi aukaista tallissa kettingin irti kaulapannastaan ja erittäin taidokas oli aukaisemaan oviakin. Ei ollut harva se aamu, kun Helga tavattiin lehmien syöttöpöydältä odottamassa apettaan. Silloin saattoi kuulua Kaarlön noituminen "Peeerskeles!" ja isännän piti taas miettiä uusia poppakonsteja viisaan hevosen päänmenoksi.

Ei Helga koskaan minnekään kotoaan karannut, mutta jos se pysyi yksinään laitumella, se keksi keinoja aitojen ylittämiseen tai aukaisemiseen ja lappasi omia aikojaan kotiin. Helga oli erittäin ihmisläheinen ja lapsiystävällinen sekä huomioi lapset käytöksellään. Kerran heinäaikaan talon lapset olivat Kankaanperän pellolla muun heinäväen kanssa. Kai, joka oli tuolloin 2-vuotias, tippui sarkaojaan, jonka pohjalla oli vettä. Ennen kuin kukaan kerkesi tekemään mitään, oli Helga kiirehtinyt paikalle, tarttunut poikaa kauluksesta ja kiskaissut ylös ojasta. Maire-äiti säikähti kovasti, miten kävi, mutta niin oli hevonen varovaisesti pienokaisen nostanut, ettei tullut mitään vahinkoa.

Heinäpellolla oltiin toisellakin kertaa Astan muisteloissa: Talossa oli jo traktori, mutta apuna pellolla oli muuan serkku hevosvetoisen haravakoneen päällä haravoimassa heiniä karhelle. Helga astui ampiasispesän päälle ja ampiaiset tietysti lensivät ärhäkkäästi pistämään hevosta. Helga lähti pakoon ampiaisia ja aikansa serkku pysyikin kyydissä, mutta tippui lopulta haravakoneen päältä maahan. Helga pysähtyi siihen paikkaan kuin selvittääkseen, kuinka kyytiläisen kävi.

Astan ja serkkupojan piti kerran viedä hevoset laitumelle Supan pellolle. Lapset ratsastivat hevosten selässä ilman satulaa pitäen kiinni hevosten harjoista. Asta ratsasti Bellalla ja serkku Helgalla. Menomatka meni hyvin jyrkkää metsäpolkua alas Supan pellolle ja niinhän siinä sitten kävi, että serkku liukui Helgan pään yli maahan. Helga pysähtyi heti, eikä tallonut kavioillaan poikaa.

Helga

Bella, Astan ratsu, jota Kalle vie tallille

Helga oli Yli-Kipparin tilan viimeinen hevonen. Kun traktori tuli 1960-luvulla taloon, alkoi hevosten aika olla ohi. Erityisesti isännälle rakas Helga sai kuitenkin olla talossa vielä vuosia lemmikin asemessa. Mutta talossa ei ollut varaa pitää hevosta, joka söi kahden lehmän edestä, joten Kaarlön piti tehdä hyvin raskas päätös ja lähettää Helga lihoiksi joskus 1970-luvulla.

Hän ei voinut myydä Helgaa edelleen, koska ei ollut varma, että hevonen päätyisi hyvään kotiin. Syvä ikävä jäi varmasti yli 10 vuotta talossa olleen hevosen lähdettyä hevosmiehenä pidetyn Kaarlون sydämeen.

Seuraavassa numerossa lisää hevosista.

Helga ja Kaarlo heinäpellolla ja menossa tukkien hakuun. Kuvat Anne Ylikipparin arkistosta

Kalatoimittaja E. Kivirüppa

Kuohijoen osakaskunta. Pyydysmerkkien myyntitulot ovat vuosi vuodelta vähentyneet, kertoo osakaskunnan puheenjohtaja Seppo Pakarainen.

Kun vuonna 2000 myyntitulot olivat noin 2500 euroa niin nyt viime vuosina ne ovat olleet 1400-1300 euroa, mikä tarkoittaa sitä, että kalastusta harrastaneet ovat vähentyneet. Tavallisesti luotettavista kalamiespiireistä kerrotaan,

että nuorempia ei juurikaan kalastamassa nähdä. Pakaraisen mukaan samalainen kehitys on havaittu myös Kuohijärven ja Padankosken osakaskunnissa.

Kalaa sentään ovat saaneet ne, jotka ovat aktiivisesti käyneet kalassa. Siitä osoituksensa muutama kuva.

13.12.2025 Kipparinlahdella nostettiin tietävästi kauden viimeiset verkot ennen seuraavana yönä tapahtunutta järven jäätymistä. Tosin se jää sulii muutaman päivän kuluessa. Kalamiehenä tunnetun Aapo Kervisen verkkoihin oli uinut kuvan esittämä monipuolinen saalis.

Kylmällä ilmalla kylmästä vedestä nostettujen kalojen perkaaminen on sitten ihan oma juttunsa!

Kuva: Aapo Kervinen

Kulttuuritoimittaja *Rafael Martikainen*

Kulttuurialalle on suunnitteilla lisäleikkauksia vuoden 2026 talousarvioesityksessä. Muun muassa Festivaalit kärsivät 1,3 miljoonan euron uusista leikkauksista. Kylälle leikkauksilla ei juurikaan ole merkitystä, sillä kylä on pitkälti hoitanut omat kulttuuritarpeensa omin voimin.

KESÄDEKKARI (4/4)

EPILOGI

Aamulla laivan tullessa satamaan, suoritti Tallinnan poliisi pariskunnan pidätyksen ja heidät laitettiin poliisin säilöön, odottamaan maanantaina aloitettavia kuulusteluja. Mielonen lensi maanantaina helikopterilla Tallinnaan ja alustavat kuulustelut aloitettiin. Pariskunta kielsi ensin kaikki syytökset, joita Mielonen esitti. Mutta kun Mielonen oli näyttänyt valokuvan palopaikalta ja kertonut kellosta löydetyn vainajan ranteesta he tunnustivat ryöstön. Ilmeni, että pariskunta oli Latvialaisen sirkuksen kahden hengen trapetsiryhmä, ja he olivat kiertäneet sirkuksen mukana Baltian maissa ja edellisen kesän aikana myös Suomessa. Suomessa ollessaan olivat saaneet idean kelloliikkeen ryöstöön. Kertoivat toimineensa yksin. Suunnitelmat oli tehty jo talven aikana ja kertoivat olleensa pari kertaa myös tarkistamassa suunnitelmia paikan päällä tarkistaakseen turvakameroiden paikat ja suunnat. Eivät kuitenkaan tienneet kameroiden viallisuudesta. Tapauksen kulusta he kertoivat Mieloselle seuraavaa.

Aamulla maihin tulon jälkeen kertoivat menneensä junalla Tikkurilaan ja viettäneensä aikaa kahviloissa, kunnes illalla murtautuivat teollisuushallin nurkalla seisovaan pakettiautoon ja varastivat auton. Vaikka yö oli valoisa ei kauppakeskuksen ympärillä ollut kuitenkaan liikettä, saivat rauhassa kiivetä katolle. Kertomansa mukaan leikkasivat lasiveitsellä reilun aukon kattoikkunaan ja kiinnittivät trapetsiköyden ilmastointihormin putkeen. Köyttä pitkin alas ja nopeasti koruliikkeen ovelle, mursivat lukon ja tie sisälle oli vapaa. Täyttivät mukanaan olevan IKEA:n kassin täyteen arvokkaita koruja ja kelloja valikoimatta arvoesineitä sen paremmin. Kassi oli painanut jonkun verran, mutta kantoivat kaikki autoon. Lähtivät ajamaan pois Helsingistä kohti Hämeenlinnaa, jossa olivat sirkuksen mukana olleet edellisenä kesänä. Kertoivat ajaneensa päämäärättömästi kaupungin ohi maaseudulle pois mahdollisten poliisipartioiden piiristä. Tulivat

aamuyön aikana tienristeykseen, jossa oli tienviitta, Kuohijoki 8. Ei kertonut sekään mitään, mutta kun tie näytti niin huonolta, ettei tien päässä voinut olla mitään päättivät ajaa sinne. Jonkun kilometrin ajettuaan päättivät kuitenkin pysähtyä tien sivuun pienehkön metsäaukon kohdalla ja nukkua hetken ennekuin jatkaisivat matkaa. Puolenpäivän aikaa heräsivät ja päättivät piilottaa ryöstösaaliin parinkymmenen metrin päähän tiestä tiheän kuusen alle. Ottivat kuitenkin mukaansa kassista pari kelloa ja muutaman korun. Kertoivat ottaneensa kännykällä GPS koordinaatit ylös kassin löytämiseksi myöhemmin.

Jatkoivat jonkin verran matkaa ja tulivat ilmeisesti tienviitan nimittämälle kylälle, koska ajoivat joen yli. Samalla huomasivat polttoaine mittarin näyttävän tankin olevan kohta tyhjä. Huomasivat pian, että tankkaus mahdollisuutta kylällä ei ollut, auto piti saada johonkin piiloon ennekuin meno pysähtyy. Kertoivat sattumalta löytäneensä pienen metsittyneen sorakuopan, jonne piilottivat auton. Olivat viettäneet helteistä päivää läheisellä uimarannalla ja olivat miettineet miten täältä syrjästä pääsisi pois. Linja autopysäkin olivat nähneet kylän läpi ajaessaan. Autoa ei kuitenkaan tullut, eikä mitään aikataulujakaan ollut. Taksi ilmeisesti kylällä oli, koska näkivät sen ajelevan kylän raitilla. Pysäkin ohi oli kävellyt harvakseltaan ihmisiä ja he kuulivat puhuttavan jostain ravintolasta. Lähtivät muiden mukana, ajattelivat saavansa jotain ruokaa. Jonkin matkaa käveltyään tulivat perille, mutta ei löytynyt, juotavaa kylläkin. Päättivät myydä yhden kelloista, saisivat rahaa taksia varten ja pääsisivät Hämeenlinnaan ja junalla Helsinkiin. Kellokauppa oli onnistunut, ostaja kertoi viettävänsä ensimmäisiä lomapäiviään ja kertoi olevan lomarahoja sen verran, että kannatti ostaa hyvä merkinen kello halvalla. Sanoi olevansa kavereiden kanssa kalassa.

Pariskunta kertoi kellokaupan jälkeen menneensä autolle ja viettäneensä yön autossa. Keroivat yöllä kuulleen hälytysajoneuvon äänen, mutta eivät tiedäneet mistä oli kyse. Aamulla kertoivat kävelleen keskustaan ja nähneensä paloautot ja poliisiautot tulipalopaikalla. Kun olivat tulleet onnettomuuspaikan viereen, näkivät myös vainajan, ymmärsivät heti, että kylältä oli päästävä mahdollisimman pian pois. Saivat taksin ja pääsivät Hämeenlinnaa.

Tämän selvityksen jälkeen Mielonen kysyi, miten he olivat aikoneet hakea saaliin metsästä. Kertoivat myyvänsä koordinaattitiedot saaliin ostajalle, joka saisi itse hakea saaliskassin. Mielonen kysyi koordinaatit, jotta poliisi voisi hakea korukassin metsästä. Paikka on pisteessä 61.288332N 24.761684E.

Alustava tutkinta on Mielosen mielestä valmis ja juttu voidaan katsoa ratkenneeksi, tutkimuksia jatketaan vielä Helsingissä auton osalta, syytteen nostamista varten ja näytön varmistamiseksi.

poliisilaitos Tutkimuksissaan tulipalosta Pirkanmaan tuli siihen tulokseen, että palo oli syttynyt salamasta ja siltä osilta tutkimus oli lopetettu. Palopaikalta löydetyn miehen ruumiin kuolinsyyksi todettiin sydänkohtaus.

Helsingin käräjäoikeus tuomitsi pariskunnan koruryöstöstä molemmat kolmenkymmenen päivän sakkoon a`10 € päivä, yhteensä 300 €. Samalla heidän ryöstössä käyttämä

trapetsiköysi tuomittiin menetetyksi valtiolle ja heidät määrättiin yhteisvastuullisesti korvaamaan aiheuttamansa vahingot kauppakeskuksen kiinteistön omistajalle.

Syyttäjä samoin kuin puolustus eivät aikoneet valittaa tuomiosta, totesivat tuomion vastaavan yleistä käytäntöä Suomessa varkaustapauksissa.

Kirjoittaja on Kuohijoen Sanomien anonyymi kesätoimittaja.

Lintutoimittaja *Eduard Kuiri*

31.1.2026 Maakotka lensi matalalla kylän yli. RistoKeino

Tietosuojalauseke

Kuohijoen Sanomat on kylälle suunnattu ja harrastuksena toimitettu, ilmainen silloin tällöin sähköpostissa piilokopioina jaettava lehti. Lehti suojaa tilaajien yksityisyyttä soveltuvan lainsäädännön mukaisesti. Tilaajatiedot Tilaajatiedostoon tallennetaan tilaajan tahdon mukaisesti tilaajan nimi ja sähköpostiosoite sekä mahdolliset muut tilaajan antamat tiedot kuten puhelinnumero tms. Tietoja ei luovuteta muihin tarkoituksiin. Tilaajatiedot ja niiden käyttö Tiedot kerätään ainoastaan siihen tarkoitukseen, että Kuohijoen Sanomat voidaan lähettää tilaajilleen. Tilaus katsotaan suostumukseksi rekisteriin. Tilaajan tiedot poistetaan pysyvästi, kun tilaaja on ilmoittanut lopettavansa tilauksen. Lehden lakatessa tilaajatiedosto tuhotaan pysyvästi. Rekisterinpitäjä: Raimo Maurola, Minttutie 28D 27, 1300 Vantaa, puh. 0408228192 raimo.maurola@elisanet.fi

Valokuvat ovat toimituksen, ellei erikseen mainita.